

зъмъ, на душевната ѝ добрина, и зали-
би я смъртно. Защо проче за жена, и
венчъ са съ нея лъко на 1712 година.
Когато Петър Великий са намеркаше въ
недоволене при ръка Прѣтъ, та беше съ
него, и та стана причина и го избаки,
зашпото та научи да са придобие Бези-
ръ съ големи дарове, което са и стори.
На 1724 г. венча са за царица, и прѣ-
короната и скрепра отъ ръцете на Им-
ператора, мажа си. Подиръ Петровата
смърть, които са слъчи въ 1725-та г.
прѣ управата на цялото царство, и по-
каза са достойна наследница на великий
Петър. Като скърше благополучно
сичко, колкото беше П. В. започелъ. Та
нареди новъл орденъ на Св. Александър
Невски. Русия я изгуби на 17 Май
1727 г. Живала само 38 години. —
Тесь няколко примери доволни съ да
увератъ насъ чи душата, както въ муж-
кия твой и въ женския полъ, е единъ и
същъ родъ, и чи има прекрасни, големи
и славни души въ селяните, които, ако